

Jesu Tæner.

Jesús græder, Verden ler,
Dansid svinger mellem Grave,
Sundens Træl ei Døbet ser,
Døden danser med sin Slave,
Sjælen sig i Væsker glæder,
Verden ler, men Jesús græder.

Enden kommer: ve, o ve!
Kjære Sjæl, afsvigt din Lænte!
Kan du Jesu Ord ad ei se?
Kan du paa din Fred ei tænke?
Orad forslaves Verdens Tæner,
Ve da, Ve, naar Enden kommer!

Jesús græder, smelt hvert Brøst!
Vaagn over sundig Sjæl som søver!
Væ, o Verden, i din Vøst!
Dig din Hæder græder over,
Grifler, krefter Markets Hæder!
Smelt hvert Hjerte, Jesús græder!

Betragtning.

(Johannes Åbenbaring 2, 1.)

Åbenbaringens første Brevafdeling, Kapitel 2 og 3, indeholder Breve til de syv Menigheder i Lilleasien.

Kap. 2-3. Brev til Menigheden i Efesus, Vers 1-7. 2. Brev til Menigheden i Smarna, Vers 8-11. 3. Brev til Menigheden i Pergamon, Vers 12-17. 4. Brev til Menigheden i Thyatira, Vers 18-29.

Første Brev.

(Brevet til Menigheden i Efesus, Vers 1-7.)

Vers 1: „Stelo til Menighedens Engel i Efesus: Dette siger han, som holder de syv Stjerner i sin høire Haand, han, som vandrer midt imellem de syv Guld-Væstager:”

Menigheden i Efesus blev grundlagt af Apostelen Paulus omkring Aar 52 (Ap. 6j. 18, 19). Han blev ikke længe i Efesus den første Gang; men siden virkede han der i tre Aar (Ap. 6j. 20, 21). Her havde Gud opladt for ham „en stor og kraftig Tor“ (1. Kor. 16, 9). 3 Efesus virkede ogsaa Klodas og Priscilla, og Apollos (Ap. 6j. 18, 19, 21), og Timotheus (1. Tim. 1, 2). Paulus giver denne Menighed et godt

Vidnesbudd (Ef. 1, 15). De enkelte Medlemmers Tro for Guds Rige kan vi lære at kjende af Ap. 6j. 19, 20, hvor det berettes os, at de, som før havde belattet sig med Trolddomskunster, opbrændte sine Bøger, der tilhøimmen repræsenterede en Værdi af 50,000 Sølvpenge. Da Paulus i Milet var Afsked med denne Menigheds Kilde (Ap. 6j. 20, 17), forudsiger han, at der vil komme flere Uve blandt dem, som ikke skulle være Sjæle, der stans op i Milet inden selve Menigheden, som skulde tale forværende Ting for at drage Disciplene efter sig. Åra den Tid Paulus holder sin Afstedtale i Milet og til den Tid Johannes Irens sin Åbenbaring ligger et Liborum af omkring 30 Aar, og i denne Tid er det indtruffet, som Paulus forudsagde.

„Dette siger han, som holder de syv Stjerner i sin høire Haand“ (1, 16, 20). Det er Jesús Kristus Menighedernes og deres Engles Herre, som her taler. Det er han, som har oprettet det hellige Prædikeembede og som har Omsorg for og styrer og beskærmer sine Tjenerne, som differer til Johannes, hvad han skal skrive til Menighederne. Johannes skriver, men Ordene, som han bruger, og hele Brevets Indhold er Guds (Ef. 34, 16).

„Han som vandrer midt imellem de syv Guld-Væstager“ (1, 13, 20). Lysaa efter sin Himmelfart vandrer Jesús Kristus, Gudmennesket blandt sine Menigheder her paa Jorden. Vi behøver ikke at fare op til Himlen for at hente Kristus ned, men hvor Guds Ord rettelig forkyndes og Sakramenterne rettelig forvaltes, der vil Jesús være tilstede med sin Beskyttelse. Han siger selv, her han forlader Jorden med sin sønlige Kærlighed: „Se, jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende“ (Matth. 28, 20), og paa et andet Sted: „Hvor to eller tre er forsamlede i mit Navn, der er jeg midt iblandt dem.“ (Matth. 18, 20). Jesús Kristus, Brevets Forfatter, introducerer sig selv her i dette Brev ved at fortælle, i hvilket Forhold han

staar baade til Menighederne og Menighedernes og hans Tjenerne.

—1.

Døden.

Kæmpelags „Vøst til at dø.“
Der gives mere end en Slags „Vøst til at dø.“ god og slet, hellig og vanhellig.

Paulus skriver: „Jeg har Vøst til at vandre herfra, som Sjæl fænges bort fra Livets Brujen og Storme, bort fra al Kamp og al Uro op mod Paradisets stille Palmer, hvorunder Jesús, hans Kænge og Steller, vandrer. Hans Sjæl tørster efter den udelte Jorening, efter det rene, fulde Samfund med ham. Men der er ingen lidenskabelig, voldsam Begjæring hos Apostelen, han siger sin rolig og næstern, at han har Vøst til at vandre herfra, naar han ser hen til sig selv; men han føler til, at han gjerne vil blive længere herude, naar han derved kan gaae andre og frelse deres aandelige Liv. Kæmpelsen efter Jesús og Kærligheden til ham har altjaa hos Paulus vøst en adel Vøst til at dø.

Men Vøsten til at dø findes ogsaa der, hvor der slet ikke findes nogen kristelig Erkjendelse, ikke nogen Kærlighed til Jesús. Denne Dødsøst eller „Livløde“ udbringer da i Regelen af en Skænk for Røds og Videlse. „At, gid jeg var død,“ siger saa mangen, der plages af en uheldbærlig, smertelig Videlse, eller hvis ydre Livsmaal paa en eller anden Maade er blevet mørke og fortvilede. Men de, der suffer Døden med et jaadant Sind, ved ikke, hvor meget de ligner Daarer. De hender ikke Guds høitlige Hensigter med deres Trængsel, de hender ikke et Liv efter Døden, ellers vilde de vide, at der behøves mere forat blive jalig end kun at dø.

En maaske endnu daarligere Kæmpelse efter Døden skriver sig fra Samvittighedsangst. Hvor ofte sker det ikke, at Mennesker, der har en eller anden stor Synd paa sin Samvittighed og plages deraf, griber til det forfærdelige Beroligelsesmiddel at

ende sit Liv ved Selvmord. Stedfor at søge Fred hos ham, som kan tilgaae Synden og slæbe i os et nyt Hjerte, søger de kun den forfærdelige Synd til dem, der allerede plager dem, og fordobler sin funderrevne Sjæls Jammer, der dog ikke kan tilintetgjøres ved Døden. Væffelig er den, som anser sin Synd for værre end Dødens. Selvmordstanter kommer kun fra ham, der er skyld i sin Begjærlighed af.”

Der gives endelig en Vøst til at dø, der kommer af, at Guds Vel i Verden, hans Stjærelse blir eneffet saa besværlig, at Livet blir ham modbydeligt, den hele Tilværelse ham utaalelig. Saaledes hid Profeten Elias, da han, forladt af sit Folk og forfulgt af sine Fiender, sank sammen under Gøvelbusten: „Det er vel, — Herre, tog min Sjæl!“ Denne Heltetsjæl havde gjerne udøst sit Vøst for Herrens Tog, men nu, da det syntes ham, at han ikke længere forstod sin Gud, nu suffer han ikke at leve længere og begjærer mismodig at dø.

Og det ser ud til, at Profeten Joas har lært af ham; Guds Vel i Verden ser saa til imod hans egne Vel, at det blir ham utaalelig. Hans Tro og hans Livsmaal koster sammen.

Men der levedes ham dog en Udvei: At luffe sine Pine og sige: „Jeg blir dog hos dig evindeligt. Om jeg ogsaa skal vandre i Mørke, er du dog mit Lys; om dine Vel end er underlige, søger du dog alt ud til en herlig Ende, thi du er Herren. Herre, styrk min Tro, ellers fortoiler jeg; stels mig fra min Vantro, at jeg ikke skal blive tilfamme.“ Vøsten er sandan som være vort Skjold i Mismodets Tøge, naar Guds Vel synes os dunlle, og vi frejles til at blive trøtte af at leve.

En tro Kristen tjener.

For adskillige Aar siden kunde man se en gammel Jøde stree mellem Halle og Rannburg, liddende bag i Bognen paa de gamle Skind med hvilke han handlede. Jeg siger, man kunde se den gamle Jøde ligre; men den egentlige Kunst var dog ikke

hans selv, men hans Tjener ved Navn Kristian. Og denne Tjener hedde ikke blot Kristian, men han var ogsaa en sand Kristian. Og som saadan holdt han meget af at læse i sin Bibel, ikke mindst under den enformige Kjørjel, mens Hesten lunte afsted ad den flagne Landevei, hvor der intet andet var at bestille for en Ruff end at sidde og bise med Løvmænd i Gaanden. Da tog Kristian Bibelen frem og læste og læste og læste. Sætning efter Sætning. Den var just ikke itto i Paschausten; derfor gik det kun langsomt; men des ubeligere var det for den gamle Jøde der sad paa Skindene bagved. Dette var ham imidlertid ikke tilpas i Rængden. Han holdt mere af at sidde i sine egne Tanker og Berøgninger og fantasere om, hvor meget tingene hans Fængsliste kunde blive, naar han kom vel hjem igjen efter denne Tur.

„Kristian,“ raabte han derfor, hold op med den væsen.

„Det kan jeg ikke,“ svarede denne tilbøge.

„Saa læs jagte.“

„Det kan jeg heller ikke; for saa forstaar jeg ikke hvad jeg læser.“

„Ja, saa kan du saa din Afregning og gaa hvorhen du vil.“

Og Kristian tog saa sin Afregning og vandrede afsted med Bibelen under Armen; thi fra Guds Ord kunde han ikke skille.

Den gamle Jøde fastede saa en anden Skalk. Og her var det ikke noget veien med Bibelen; han læste hverken høit eller sagte i Bibelen. Men der var andre Ting veien. Og Jøden blev snart klar over, at han havde været bedre faren med en Kristen Skalk end med en som hverken var Kristen eller Jøde. Han opsogte derfor Kristian paany og spurgte ham, om han vilde høre for ham igjen.

„Ja, hvorfor ikke det? men maa jeg saa ogsaa læse?“

„Saa du kun saa meget du vil for mig.“

„Men maa jeg ogsaa læse høit?“

„Du maa ogsaa lise høit.“

Og Kristian hjerte saa igjen for sin gamle Jøde og læste i sin Bibel, det gamle Testamente og det nye Testamente igjennem. Og saaledes hjerte de to sammen i adskillige Aar.

Da haandede det, at Jøden blev syg, og han blev stadig mere syg. Man skjønnede, det lakkede mod Enden. Hans Benner samlede og stod deltagende om hans Veie. Men han var saa angst og bange og jakkede stadig: „Mine Synder! Herre, du retfærdige Gud, mine Synder!“ De trøstede ham med, at han dog i det hele taget havde været en ærlig Mand, og havde han bedrøget nogen, saa havde det været en Kristian. Og en smuk

Formus havde han jo ogsaa samlet sig, og andet mere sagde de for at stille ham tilfreds.

Men han kostede sig uretlig vid og did. Da sagde han pludselig:

„Lad Kristian komme!“ Og da Kristian kom, sagde han: „Kristian, bed!“

Da maalede den troe Tjener ved sin Herres Føng og had høit og inderlig til Kristus, den barmhjertige Frelser, der havde antaget sig Nøveren i den sidste Time. Han maatte dog ogsaa forbarne sig over hans hjerte, gamle Herre.

Den gamle blev mere og mere stille paa sit Veie. Da Kristian reiste sig fra Vænnen, trakkede han hans Haand, og dervaa saa han opad og raabte med sit sidste Raabedragt: „Jesus, du Davids Søn, forbarm dig over mig!“

Jøderne holdt sig for Evne og led høit skrigende ud af Stuen. Men den gamle Kristian trakkede sin Herrens til, mens en Løve trillede ned over hans Hinder. Daa han 1700 Befjendelse haade i Ord og Gjerning havde han hjulpet sin Herre til at komme hjem til Gud.

Der er en stor Forskiel paa at kunne lade være at hvide og lise at kunne hvide.

En Moders Kjærlighed.

Et Kjærlighed anler Gjenkjærlighed, er noget som vi Mennesker har godt Kjendskab til. En Moders Kjærlighed lærer Barnet at hvide gjennem den Behandling det faar af hende i sin Umyndigheds og hjælpeløse Tilstand. Det ser denne Kjærlighed lise ud af hendes Line, og det erfarer den i hendes Raade at stille med det paa. Og om det vokser og bliver lidt mere selvstændigt, glemmer det dog aldrig denne Kjærlighed, saafremt det lever i det rette Forhold til sine Forældre. Derfor bruger ogsaa vor hjerte himmelfæder at liane sin Kjærlighed til os med en Moders Kjærlighed til sit Barn, naar nemlig han er en god og from Moder.

Saa os derfor tænke paa denne Guds Kjærlighed til os, lig som han i Tidens Fulde gjennemførte den i sin store Frelsesplan, ved at aade sin egen hjerte Søn gjensle os ved den Lidelse og Død han maatte gjennemgaa. Naar vi tror paa denne Kjærlighed og begynder ligesom at leve os ind i den, da begynder ogsaa vi at elske ham igjen, ham som elskede os først med en mere ind moderlig Kjærlighed. Da kommer vi ogsaa i Besiddelse af den Kraft som Josef havde, da han blev fristet til hvide og kunde sige: „Hvorledes skulde

jeg gjøre den store Ondskab at hvide imod Gud?“ Og da fejrer vi over Gjenfrelserne.

Troen paa Guds Kjærlighed til os og lidt erfaringsmæssigt Mandskab til den er et af de største Guder et Menneske kan eie i Livet. Den gjør en lykkelig og glad paa den ene Side og stærk i Striden mod det Onde paa den anden. Og a, hvor det kan hjælpe en i Livets Strid og Mæle!

Der var en ung Bondesat, som agtede og elskede sin lille og gode Moder, og satte hende meget høit. Men han, som mange andre Ungdommer, kom ud paa Afveje og holdt paa at miste sin Barmhert. Men saa blev han alvorlig vakt ved Gudsordet om den frange og vide Vort og den smale og brede Veie i Matt. 7, 13, 14, og vilde da for Alvor komme bort fra den brede og lad paa den smale. Der blev en Kamp i hans Indre. Loven stillede sig frem for ham med sine Forbud og mange Stram, som han forsøgte at opfyldte. Men at, det var ligesom bare værre og værre, saa han blev alt mere fordy og fordy, og maatte opleve hvad Paulus siger, at Loven bare drakke ham. Saa kom de tunge Tanker, at han lausle ikke var blandt de udvalgte, eller at han havde syndet mod den Helligaand, som det ikke nyttede at bede længere eller at vente nogen Hjælp fra Gud mod Sunden og Angsten. En Dag kom han ind paa Laaven og kelsede Hænte med Fleisken, som det over ham at tage Livet af sig; for der lag jo Tanker, og han kunde bare fæste det oppe i Taget og bange sig. Saa var det snart gjort. Men netop i dette Piøvil traadte den hjerte Moder frem i Tankerne, og dette reddede den haardt fristede Ungdom. Hun havde set paa en Dag mistet to af sine Sønner, der druknede i et Hvidvand, og skulde hun nu miste ogsaa den tredje paa en endda grusommere Raade, vilde det knuse hendes Hjerte. Nei, da vilde han hellere lide og hentes i sin Angst. Han blev reddet ved at tænke paa sin Moders Kjærlighed. Og fra den Stand laaede det, Evangeliets deilige Røst begynde at lode, og Raaden i Jesus at lise. Og fra en Lovens Træl blev han til en frigjort Jesu Discipel, der inderlig ønskede at følge og tjene ham. Og dertil fik han god Anledning, da han blev en af de mange lykkelige som fik rejse ud til Førdningerne og tjene ham der i mange Aar.

Man tænke og Troen paa en Moders Kjærlighed redde en sig fortvilet Skuffet, hvor meget mere da Troen paa Jesus og hans Kjærlighed, naar vi bare gaar til ham i vor Rød, som som redder os fra en evig Død!

Den menneskelige Orden.

(1 Pet. 2, 13-25.)

Det, som Apostelen Peter kalder „den menneskelige Orden“ (1 Pet. 2, 13), er jo hvad vi kalder Embede og Herfskab. Og Formaningen lyder: „Saa derfor al menneskelig Orden underdanig.“ De menneskelige Samfundsfordringer fliter Form i Tidens Løb; men der vil jo allevegne være en eller anden Ordning paa Forholdet mellem Staten og dens Borgere, og paa Borgernes indbyrdes Samliv og Samarbejde. Disse Ordninger skal Guds Folk rundtomkring høre sig ind under i sit jordiske Borgerliv. Det skal være et lovsdygtigt Folk fremfor andre. Og det skal være lovsdygtigt mod al menneskelig Orden, ikke blot mod den som er retfærdig og fuldkommen, men ogsaa mod den som maaske endnu er ret ufuldkommen, for ikke at sige uretfærdig. Og Guds Folk skal ikke gjøre Hovmod eller Verionerne men rette Embedet høit, fordi det er af Gud, og agte Verionen for Embedets Skyld, og den overordnede, fordi det er Herfskabet.

Saa derfor al menneskelig Orden underdanig for Herrens Skyld, det være nu en Konge som den høvreste, eller Befalingsmand som de der sendes af ham. . . . For alle, eist Herderfskabet, fragt Gud, er Kongen! I Tjener! var eders Herre underdanig i al Hærfragt, ikke alene de gode og billige, men ogsaa de vrangollige.“

Men vi ill ehar Behov i vor Tid at fatte os stille hen og overveie denne Guds Ords Formaning? Guds Ord træffer kun en Gerning for denne Underdanighed: „Man bør adlade Gud mere end Mennesker“ (Ap. 5, 29). Tænk paa Herrens sagtmødige Vandring under Loven, haade sit eget Folks Love og Knordninger og det bedensse Romeriges Love. Og husk paa, hvor hans Apostler og den første Menighed traadte i dette Spor. Da Paulus havde brugt sterke Ord mod Hverstapresten, der misbragte Loven imod ham, halsede han sig straks undskyldende for Embedet, da han fik at vide, at det var Hverstapresten: „Brødre, jeg vidste ikke, at han var Hverstaprest; thi det er skrevet: dit Folks Overste skal du ikke skælde“ (Ap. 5, 23, 5).

Men et dette ikke at stille Trældomsaanden!

Vog Merke til: „derfor.“ Saa derfor al menneskelig Orden underdanig.“ Hvorfor skal Guds Folk stille sig knalbede? For Guds Skyld! for Guds Barmhjertigheds

Skyld, at der kan baaes Bei for den til Hedningers Hjertes, at de kan se Guds ells gode Gjerninger og derved prise Gud paa Besøggelsens Dag. Bevæggrunden er ikke menneskefrygt, men Gudsfrygt, Frefrygt for Gud og Døstet om at aabenbare hans Navn og berede Bei for, at hans Rige kan komme med Retfærdighed, baade himmelsk og jordisk Retfærdighed, og derfor ogsaa med baade himmelsk og jordisk Fred og Glæde. Denne Stilling kan somme Tider saa et Skjær af Menneskefrygt og Feigbed; men i Virkeligheden udfræver den stor Sjælsstyrke og oprigtig Fromhed og megen Selvfornægtelse. Kun Guds Mand giver den fornødne Visdom og Føstthed. Det naturlige, stolte Sind kan jo daarlign nok finde sig i „at blive slagen, naar man har syndet,“ endlige da være taalamodig, naar man har gjort det gode,“ og alligevel maa lide derfor.

Men netop dette sidste „finder Naade for Gud“ (Vers 20). Her er der en Leilighed til at lade Døstet skinne, saa de blinde kan se det, og bliver overbeviste om Guds Straff, og „ære vor Fader som er i Himlen“ (Matt. 5, 16). Det er ikke alle gode Gjerninger som aabenbarer Gud i Verden; det maa være saadanne som er umulige for Mennesker selv. Saa lad os forstaa vor Besøggelstid, naar Gud giver os Leilighed til at aabenbare ham, og fjerne den, om det ogsaa skal være dyrt, at vi maa komme til at prise Gud sammen med Hedningerne paa deres Besøggelstid.

Guds Folk har her et stort Ansvar. Et Folks Fremtid afhænger af Guds Folk i Folket, om det vandrer værdig sit Stald. Og dertil er vi bl. a. kaldede, at ligesom Kristus har lidt for os og efterladt os et Eksempel, skal vi efterfølge hans Fodspor. Han som ikke gjorde Synd, og der blev end ikke funden Svig i hans Mund, og alligevel skændte han ikke sig, da han blev overskændet, og truede ikke, da han led, men overgav det til ham som dommer retfærdig. Han som bar vore Synder! — og hvad var det ikke for en Vjelke i Sammenligning med den Skjæb af Lidelse for Retfærdigheds Skyld som kan falde i vor Lod!

Saa var da al menneskelig Orden underdanig for Samvittighedens Skyld, for Herrens Skyld, for Guds Barmhertigheds Skyld først mod dig selv og saa mod de andre.

Er du ræd for at synde?

Vorte i Konstantinopel boede for mange Aar siden, i Kirkenes ældste Tider, den fremragende Prædikant og uforfærdede Vidne om Sandhe-

den, Krysostronius. Da han frimodig forkyndte Sandheden og revsede Synden, hvor den fandtes, fik han det usædelige Keiserhof — særlig Keiserindens Forbitrelse imod sig. Keiseren sammenkaldte da sine flogeste Raadgivere for at finde ud, hvordan man bedst skulde faa straffet denne utidige Prædikant, saa det blev.

En foreslog: „Lad os sætte ham i Fængsel, saa er vi kvit denne Ordgæder.“

„Nyt,“ blev der svaret: „det var ogsaa noget til Straf for ham som siger, at han har Gud med sig, og at det er ham en Glæde at lide for hans Skyld.“

„Lad os ta' alle Pengene ifra ham, saa han blir saa fattig som en Kirkerotte. Da skal vi se, han ikke blir saa høj i Gatten,“ foreslog en anden.

„Det duger ikke,“ svarede fra en tredje — „det vil være det samme som at ta' dem fra de fattige, for Krysostronius gir jo næsten alt sit Guds bort til dem.“

„Vi skal landsforvise ham, saa forstyrrer han da ikke os.“

„Det er heller ikke noget tes. Den Mand har jo sit Fædreland deroppe, og for ham er det høist ligegyldig, hvor han befinder sig hernede. Find paa noget bedre.“

„Lad os ligesaa godt ta' hans Liv“ foreslog en.

„Det vil ikke være nogen Straf for en sliq Mand. Dvertimod vilde det være at gjøre ham den største Belsjæring og Glæde, som tænkes kunde. For man vilde derved bare slaa Dørene op for ham til det Liv, som han nu af alle Kræfter længes efter og efterstræber.“

„Ja, hvad skal vi da gjøre med ham for rigtig at tilføie ham en Lidelse?“

„Nu ved jeg det,“ sagde en omfjeder. Vi kan ikke stade Krysostronius ved at berøve ham Friheden, Pengene, Fædrelandet eller endog Livet. Men jeg ved noget, som er den værste Ulykke — ja det rene Helvede for den Mand.“

„Og hvad er saa det,“ spurgte de andre lidt tvilende.

„Synd er det værste han ved. Kunde vi saa ham til at falde i en eller anden Synd — ja da havde vi tilføiet den Mand en frygtelig Lidelse.“

Hjemmets Skat.

Et lidet Prudstykke fra Døst.

Drøstpr. 21, 20: I den Vises Hus er en lofbar Skat.

Matth. 2, 10: Her er en Skat, paa hvilken der er ingen Ende, og

en Rigdom paa alle kostelige Menodier.

Da engang paa Josua Tid Afsan tog noget af det banlyste Guds og gjemte i sit Telt, lagdes der et Van over Israels, og Gud sagde:

„Jeg vil ikke mere være med eder, om I ikke bortskaffer det banlyste fra eder.“ — Og der ligger et Van ogsaa over os. Det er ikke saa, som i vore Dage lader sig berøve sin kosteligste Skat, vor Kirkes Menodie. Ogsaa vort ells er jo Guds Eiendomsfolk. Og dog har Bibelen ikke længere sin Domstol i mange Samvittigheder, ikke længere sin Fadersplads i mange Hjem. Tusinder iblandt os har nu vendt Bibelen ryggen og anser den værdiløs for Hjerte og Liv. I nærevis har en fæl og daarlign Skjultelatur valet Afsmag hos mange for Guds Ord. Ja, mon Bibelen i aalle troende Kristnes Hjem er en høit skatet, en kjær Bog, hvis Bud og Forbud man reiter sig efter.

Du har Bibelen hjemme hos dig, men er du ogsaa selv hjemme i den? Al, man kan sige Væstelser og give Midler til at andre Mennesker kan faa Bibelen til sig, mens man selv mere og mere kommer bort fra den. Vør det forblive saa? Nei. Hvorledes skal det blive anderledes? „Staa op“ — saa led Befalingen til Josua, — „hellige Folket og sig: Helliger eder til imorgen og gaa frem det ene Hus efter det andet, og hvilket Hus Herren rammer, det skal gaa frem, den ene Husfader efter den anden, indtil I faar bortskaffet Bannet fra eder.“ Træd da ogsaa du, kristne Menighed, saasom det nyttestamentlige Israels isandhed behøver at helliges, træd frem idag og hold en streng Husoversigt hos dig, det ene Hus efter det andet, hvilket Herren maatte finde med sit Ord som et Stik i Hjertet, at vi maa blive løste fra Bannet! Skal der komme Nedring i vor sønderlidte, i aandelig Henseende splittede Tid, maa den begynde i Hjemmene, Hus for Hus, og begynde saaledes, at den nedgravede Skat drages frem og atter bæres for Herren forat bruges ham til Gode og Folket til Velsignelse. Luther raaber til den protestantiske Kristenhed: „Denne Bog maa alle Tunger, Hænder, Pine, Tren og Hjertes juldbyrde!“

Og Paulus beder og formaner:

„Loder Kristi Ord bo grigeli iblandt eder!“ Derfor lad Bibelen blive Hjemmets Skat! Været den, vriser den, værner om den!

Da man engang spurgte Melancton, hvilket Sprog i den hellige Skrift, han ansaa for det forfærdeligste, skal han uden Betænkning have

svaret: „Det er Ordet om det Ebederne, der falder paa Beien, om hvilket det jo heder: 'Djævelen kommer og tager Ordet bort af deres Hjerte, for at de ikke skal tro og blive salige.'“ (Luk. 8, 12.)

Kong Fredrik Wilhelm den fjerde spurgte engang Præsidenten for et stort Bankfirma: „Sig mig engang i al Fortrolighed, hvor meget eier De egentlig?“

„Deres Majestæt,“ svarede denne, bare \$2,500.“

„Umulig,“ svarede Kongen, „De er jo en grundrig Mand.“

„Deres Majestæt,“ var Svaret, „alle de Penge, som jeg eier, kan jeg miste i en Nat; men disse \$2,500 har jeg netop for Guds Skyld givet til Opbyggelse af et Sygehus, og det er en umistelig Eiendom.“

Din Broder er derneder.

For nogen Tid siden blev der i Nærheden af Victoria Park i London gravet en ny Grav. Mens nogle af Arbejderne var nede i Graven, løsne de Jordvæggen ovenfor og begravede de stakkels Mænd, der inkt anede, for Jordmassen væltede over dem. De andre Arbejdere, der var oppe, begyndte nu af alle Kræfter at grave, for om muligt, at redde sine ulykkelige Kamerater. Mens disse holdt paa dermed, kom en Mand derhen og spurgte, hvad der var hørdt, og da dette blev fortalt ham, sagde han: „Det vil ikke nytte eder noget, at tænke paa at redde dem, der er Fære for, at Jorden igjen kan rase ud,“ og dermed gav han sig til at staa og se paa. En Kvinde, som havde staaet der ogsaa da Ulykken skede, gif hen til Manden, lagde sin Haand paa hans Skulder og sagde: „William, ogsaa din Broder er derneder.“

Som et elektrisk Stød virkede disse Ord paa Manden, han la:tede sin Frakke, greb en Spade og begyndte at grave, som om han havde Kræfter for tre. Ansporede heraf fornøede de andre sine Antrengelser, og snart var de ulykkelige befriede fra sit uhyggelige Fængsel.

Lærer! blandt den store Masse af elendige, forvildede, Lastens ulykkelige Dffere, blandt dem er din Broder begravet.

Kjærlighed til det jordiske er det Net, der paa mange indsnærrer Mandens Vinger. — Kemptis.

Alt ellske, som Kristus ellsket, vil si det samme som at la Kjærligheden bli en praktisk Ting, og ikke kun en Følelse.

Pacific Herald

Ugentligt Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879."

Redaktør: Pastor A. O. Hjerte

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til A. O. Hjerte, 6014 So. Warner St., Tacoma, Wash.

Bladet koster

For Karet \$.75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Adresser: Portland, Washington.

Bestilling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Portland, Wash.

Rubeder til Herald maa sendes saa tidlig i Ugen et de rækker hertil senest Tirsdag. Rubeder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

En blind Kvinde, Guadelupe Rosillo i Mexico følger Biblen. Hun gaar fra Hus til Hus ledsoget af sin lille-fetsaarige Søn. Ifjor fulgte han næsten et tusind spanske Testamenter foruden hele Biblen eller Dele af den.

Ved en døende Britænderes Rejs var hans Kammerater samlet for at opmuntre den Døende til Standsfasthed. De tiltraadte ham "at staa fast." Fortoilet spurgte de den Døende: "Sig mig da, hvad jeg skal staa paa? Jeg har intet Jodfaeste."

Intet Ryk.

Den berømte Professor Gaeceli ved Universitet i Jena har fornødig udtalt, at "Sjælens Udødelighed er bare en Myte, og har ingen videnskabelig Grund." "Den menneskelige Sjæl er blot en luftig Virksomhed af Hjernen og ophører med Døden," siger den lærde Professor.

Det, at en grov Materialist som Gaeceli kan sige noget saadant, er jo hvad man kan vente; men at dette skal udbasmeres i Dagpressen som en "overraskende Nyhed" af en af de "stærke ulevende Videnskabsmænd" (!), det er ifølgelig overraskende. Denne Vagtsand er nemlig ligesaa gammel som den menneskelige Historie. Der har nemlig altid været saadanne, som har sagt: "Lad os æde og drikke, thi i Morgen dør vi." Paa Salomons Tid var der dem som sagde i sit Hjerte: "Der er ingen Gud." Og Videmand betegner disse "som Dørrer." Men ikke Apostelens Ord i

Rom. Brevet 1, 22 passer paa saadanne: "Der de sagde sig at være vise, blev de Dørrer."

Faen, Antikrist.

I den sidste Udgave af "The Roman Breviary" blir Faen Ved den Ude betegnet med mange Sødernavne, saa som Djævel, Hæder, den høieste blandt Viskopperne, Apostlenes Arvtager o. s. v. Han sammenlignes med Abel, med Noah og Abraham med Aram og Moses, med Esau og Peter, og — ifølge sin Judæiske sammenligning — med Kristus (!), og til hvorn Denmeriges Kirkes Røgler er gione o. s. v. Dette er ifølgelig Viskopelig. Men hele den Romerske Kirke, endog i Amerika, bøier sig ned og alt Føllet siger "Amen."

Han en saadan Kirke tro paa Treuigheden, siden den ophøiet den sandige Kvinde Maria til et guddommeligt Væsen, større i Magt end sin Fader, og derefter ophøiet den sande-fulde Fader, Jern til et ophøiet Væsen med guddommelige Egenskaber og nu til Kristus. Gud selv? — (Efter "Lutheran Herald.")

"The Boy Scouts Movement."

Om det saakaldte "Boy Scouts Movement" har Pastor W. W. Lundahl, Jeltprest i Forenede Staters Arme, en Artikel i sidste Nummer af "Ungdommens Ven." I denne Artikel søger Forfatteren at paavise, at Karsagen til denne Bevægelse, som nu har grebet saa stærkt om sig, var simpelt hen Militarisme. Og med Henhyn til Bevægelsen her i Amerika, da fraraader Forfatteren paa det indstændigste mod at slutte sig til den. Han siger:

"Med Henhyn til Boy Scouts Bevægelsen her i Amerika, da maa jeg paa det bestemteste tilraade kristne Forældre at tænke sig om to Gange og undersøge paa det nøiagtigste, hvad slags Kamrater og hvad Slags Ledere deres Sønner faar i sit Kompagni. . . Jeg er vis paa at Betingelserne for god Paavirkning mangler her paa de fleste Steder.

De fleste Børn i England og Norge er under firkelig og kristelig Indflydelse.

Der udsøer jo op lige iblandt os Hedninger. Mange af disse vil slutte sig til et saadant "Movement" — af forskellige Karsager. Mange af Lederne er Hedninger eller beklædte-jesiste. Jeg mener endogfaa at selv om Bevægelsen kom under den amerikanske J. W. G. A. vilde den positive, kristelige Indflydelse være vilksom. J. W. G. A. paa mange Steder vil jeg, for min Del ikke van-

ære den høie Herre Jesus saa meget med, som at kalde kristelig. Hvor megen sand Kristendoms Indflydelse udgaar der vel derfra?

Og her i Amerika har jo Politikeren Randolph Hearst indfald været den ledende Mand.

Kaar har den kristne Kirke vel anerkendt ham for at være en Leder for Ungdommen som kunde give dette "Movement" et kristent Præg?

Deruæft har jeg seet mange Steder hvor jeg har reist med amerikanske Tropper at "the Boy Scouts" har bleven ellevilde af Enthusiasme for Militærlivet. De har glemt Skole, Skole, Søndagsskole og Kirke for at "hænge efter" Tropperne. Na, siger vel en og anden — det er jo bra — saa bliver de jo patriotiske! Men Ufortand og Uvidenhed kan tale saa.

Vi som ved Brevet siger at der findes ingen Organisation paa Jorden som gudløs og umoralsk som de forskjellige Vandes Hæere. De amerikanske Soldater er vel ikke mere moralsk fordærvede end andre. Men lad mig sige til hver Mor og ar, hver Mand og Kvinde, som har Opførsel med de unge — hold disse "Boy Scouts" borte fra Tropperne — borte fra Soldaterne.

I den for Indtryk mest modtagelige Alder, lad dem ikke blive givet Ugang med ældre Mand af den Slags. Følgen bliver at Søndagen almindelig misbruges til Udmarer og Veirmøder, Vandens, Sværgen og uren Tale og endda værre Ting bliver den Udøvelse de faar.

Moderne Bibelfundskab.

I vore Dage gjøres store Veltra-ber og Opførelser for at saa Bibelen udbredt iblandt Føll. Dette er virkelig et prisværdigt Foretagende. Være man nu ogsaa vilde være ligesaa stræbsom og opofrende med at saa Bibelen indprentet i de Unge Hjerner. Men naar det kommer til virkelig Kjendskab til Bibelen, da aabenbares ofte en sørgelig Uvidenhed. Fornødig lærte vi om, at et større Dagblad, som bevarerede forskjellige Spørgsmaal, blev spurgt om, hvor de Død stod: "Jeg plantede, men Apollon vandede." Bladet svarede, at Stedet maatte selvfølgelig være beudet fra de græske Gude-sagn. Fra vore Bibel- og Konfir-mantklasser faar man ofte lignende Svær, som viser en grenseløs Uvidenhed. Bibelen er af alle Bøger i Kristendommen den mest bekyndte, men ogsaa den mindst kendte.

Reformationsfest.

Paa Indbydelse fra Vor Frelsers Menighed, Pastor Larsens Kald, til

de norske og tyske Menigheder tilhørende Synodalkonferencien, taufes afholdt en fælles Reformationsfest den 5 Nov. Repræsentanter fra de forskjellige Menigheder har haft Næde i Sagens Anledning. De har besluttet at møde i Forfands danske Kirke. Der vil blive Tale i det norske, tyske og engelske Sprog, og passende Musik for Anledningen.

Tro.

Vi tror paa Postvæsenet og betror os til det. Vi skriver et Brev, maaske endogfaa et meget vigtigt Brev. Saa lægger vi det i den første den bedste Postkæbe, og gaar da videre i ubekymret Tillid til Postvæsenet, at det fører Brevet frem til dets Bestemmelsessted. Skulde vi tro Gud mindre? Men det gjør vi dog ogsaa ofte. Vi beder til Gud og lægger vort Hjerte i Vænnen. Og alligevel gaar vi og betænker os for det vi har bedet om. Hav Tro til Gud! (Mark. 11, 22). Ved i Jesu Navn! det er et anbefalet Brev, som ingen kan brude. Ved i den Helligaand; det er en Gudbringer, som besørger vort Ervende lige frem til Faderens Hjerte. Og hav saa Fred.

Vi tror paa Jerubanen, og vi tror paa Dampskibet. Vi sætter os i Toget og regner paa at komme frem efter Logpløven. Vi gaar ombord i Ocean damperen, og glæder os i Shaabet til at se de høie Anfigter hinsides Havet, der staar og venter os og vinker til os fra det fjerne. Skal vi have mindre Tillid til Guds ved Kristus faldbragte Brev end til Menneskeværk? Dette kan dog briste; men Guds Brev kommer frem gennem alle Forer og Forhindringer. Paa Jerubanen kan der ifte et fejl-agtigt Sporstift, og Dampskibsføreren kan gjøre forfjeret Veltif. Men Guds banebe vi følger aldrig, og hans Vidom farer ikke vild. Hvis du virkelig er stygen ind i og har betroet dig til Guds Frelse i Jesu Navn, saa vær frimodig! "Eders Hjerte forfærdes ikke! Tro paa Gud og tro paa mig. I min Faders Hus er mange Værelser. Jeg gaar bort for at berede eder Sted. Jeg kommer igjen og vil tage eder til mig. Jeg er Væren" (Joh. 14, 1-6).

Oplysning.

Alle som agter at overvære Årsmødet i Camano Menighed 3-5 Oktober bedes om at melde sig til P. R. Frostad, R. J. D. 3, Stanwood, Wash. Mødet begynder Tirsdag kl. 2 og afsluttes med det festlige Program Torisdag Aften. For dem som kommer Tirsdag Formiddag vil der blive serveret Middag i Lokalet ved Kirken. Vær hjertelig velkommen, allesammen.

Vort Arbeidsfelt.

Parland, Wash.

Lørdag den 4de Oktober møder Kvindeforeningen i Kirkens Værelse med Mrs. V. Olson som Værtinde. Alle er inderlig velkomne.

Pastor G. J. Previk har antaget Guld til Genelee, Idaho, som Hellesens Eftermand. Han tænker at tilslutte sig det strafs. Gud sætte ham til megen Velsignelse!

Fra Parnehjemmet i Parland meddeles, at Værene er nu omtrent friske igjen. Med Undtagelse af dem, som sidst var angrebet af Sygdommen og som nu er afskildte fra de andre, kan Værene nu saa lov til at færdes rundt igjen. Man skal nu straks begynde med Opførelsen af den nye Tilbygning. Materialet er allerede skaffet paa Pladsen, og man haaber at saa Bygningen færdig før Vinteren. Der trænges endnu Hjælp, dersom man skal saa Bygningen opført uden Øjæld.

So, Tacoma, Wash.

Gudstjeneste førstkommande Søndag Aften kl. 8. Søndagsskole hver Søndag Formiddag kl. 10.

Kvindeforeningen mødte sidste Torsdag hos Mrs. C. Koberg. En stor Forsamling var mødt frem. Mandt de Sager man behandlet var formentlig angaaende en Vasar, som tænkes holdt i en nær Fremtid.

Ballard (Seattle), Wash.

Konfirmationsklassen er iaar meget stort — dobbelt af ifjor. Den møder Lørdag 9:30.

Bøksne forberedes ogsaa til Døbt og Konfirmation og alle, som ønsker at delta, bedes meldt snarest.

Der er dem, som sjønt konfirmeret for nogle Aar siden, ønsker atter at gjenoptage Konfirmationsundervisningen, og om flere vil være med, bedes de melde dette.

Søndagsskolen er forøget adskillig, og fem Klasser maa nu møde i selve Kirken. Flere Værene ønskes — især norske — da enkelte Klasser maa deles. Kan du hjælpe til?

Det fælles Kvindeforeningsmøde, som holdtes i Jons Menighed forrige Uge var meget vellykket. Sjønt vi nok kunde ha ønsket at se flere af de indvandrede Gæster hos os. Der var

ialt 80 tilstedede, og der indkom \$25.00 til Parland Parnehjem. Pastor Bergsien holdt Naboingsandagt, og Past. Stud talte for Parnehjemmet i Parland, hvortil Stalleten gik.

Nagdomsforeningen besluttede at ha en Række Foredrag af vore Professorer og Præster samt Lærere i Vinter. Vi haaber at kunne aabne Rækken med Prof. Hongs besjendte og høit skattede Foredrag om „Bibelen i Forretningelivet“ paa Engelsk. Der var ca. 75 tilstedede ved Mødet sidst, da Vallard Rusje Store opvartede med orografumfil, baade engelsk, norsk og tysk. Skjænt vi ei kan tilfredsstille de unge, som i nu vil ha Norsk, har vi dog — ved Siden af det religiøse — baade god Underholdning og sund Norsk. Send de unge til disse Møder.

Kvindeforeningen holder sit aarlige Udvalg paa det ledvante Sted (Raccabee Hall), 20de og 21de Oktober. Gaver til Salget kan bringes til Foreningens Møder eller Medlemmer i henholdsvis til Presteboligen.

Fælles Reformationstjeneste afholdes af de norske og tyske Synoders Menigheder i Seattle og Bothel sidste Søndag i Oktober kl. 3. Søndagsskole bliver her da ingen Afstans. Næsttaalen holdes af Past. Stud. Vi haaber, at alle Ballardbønderne vil gaa med i det store Mandede Fællesfor, som Dirigent Sæter for Anledningen instruerer.

Vi har nu Engelsk hver Søndag Aften, mellem kl. 8 og 10. Sjæst dette besjendte for vort engelsktalende Kirkefolk og andre.

Fra Luther Seminar.

Luther Seminar begynder sit nye Skoleaar Tirsdagen den 12de September. Naboingsandagten ledes af Prof. D. E. Brandt, som er valgt til Bestyrelse iaar i Dr. Studs Sted. Det var jo ikke rimeligt at lade Bestyrelserne paa Dr. Stud denne Gang, optagen som han er med Udvalget til Luther College Endowmentfund ved Siden af sine Pligter som Fællesformand og Præst. Past. J. W. Preus frembar en hjertelig Velkomsthilsen til Studenterne fra Tidningsbørnes Menigheder og Præster, og talte vakkert om Seminariets Betydning for det kirkelige Arbejde i den nærmeste Steds saavel som for hele Samfundet. De allerfleste af de 32 Studenter i de to øverste Klasser var tilstede ved Naboingsandagten, og en Del kom senere ud paa Dagen. Paa en nær

er ogsaa de uoplagte Studenter ankomne. Disse er 14 i Tallet, og deres Navne hidrættles. I den teoretiske Afdeling: S. Koberg, J. O. Holm, V. Larsen, E. N. Sandager, V. Moisafer. I den praktiske Afdeling: O. V. Holstad, O. Previk, Th. Galtberg, S. M. Serstad, T. Sokenstad, W. J. Mansfeldt, O. Nielsen, V. P. Reibhus, A. N. Løvd. Man nævner ogsaa om, at endnu flere vil komme, om ikke saa længe. Underrettelighedsfasen vil iaar trænge rigelige Foredrag, da der er ret mange af Studenterne som maa saa Hjælp til at klare sig igjennem. Men hidtil har ingen Student maattet forlade Luther Seminar af Mangel paa Følgelig.

Fra Luther Normal School.

Ved Lutheran Normal School i Zion Falls begynder det 23de Skoleaar den 3te Sept. Mange baade gamle og nye Elever var ankomne. Pastor J. D. Vande fra Hills Minn., holdt Paa ved Naboingsandagten, og Pastor Kirkens fra Colton holdt en alvorlig og indholdrig Tale. Mrs. Gertrude M. Olson, der forestaar Skolens Musikafdeling sang en vakkert Solo, hvorefter Bestyrelsen, Past. J. J. Ordal, hnd Værene og Elever velkommen og ønskede dem Velsignelse i det nye Skoleaar. Til Værerinde i Pianovis er iaar ansat Miss Lillian Olson fra Stillwater, Datter af Organist C. O. Olson. Da Past. Ordal efter Synodens Beslutning kommer har Tilladelse til at blive borte paa en Studiereise det kommende Aar, skal Prof. S. A. Jordahl fungere som Bestyrelse, og Prof. Lars J. Aaga, som var Bestyrelse for Skolen 1891—92, skal undervise i Ordals Fag, saa denne kan saa Tid til Arbejdet som Bestyrelse.

Forfængelighed.

Da Ananias og Sufira lød, var det for at anses af Mennesker. Der indet, der saaledes gaar igjennem vort Liv som dette, at anses af Mennesker. Eier vi, at vi ikke brue os om Menneskers Dom da er det ikke sandt, vi brue os alle meget om Menneskers Dom. Det forfængelige ved denne Forfængelighed er, naar den naar ind i Hønsedens Liv, som i Ananias' og Sufiras Liv, og det gjør den ofte i vore Dage.

Det er den største Fare, som truer overalt, og om den kan vi i Sandhed se, at vi gaar i Fare, hvor vi gaar. Hvem af eder, som lærer Ordet i Menigheden, har det saaledes,

naar I ikke har haft noget at gi, at I da staar frem og sier: „Det, jeg søger mest over, er, at jeg gav disse Mennesker Stene for Brød“ — hvilket var Sandheden? Er det ikke snarere saaledes, at det, du søger mest over, er, at du som galt fra det, at dit mislykkes. Jeg synes, at saaledes er det. Ananias og Sufira vilde vise større Hønsed end de havde. Lad os aldrig freistes dertil under Værstus af, at det er for de andres Skuld. Der kommer ikke andet end Mandhed, Skuffelse og Veddrag ud af det.

Folk er ofte villige til at gi, men de glemmer at opfulde de bundne Forpligtelser, at betale deres Regninger. Men man blir jo ganske oft heller ikke anset af Mennesker af den Grund det blir man lettere, naar man staar paa en eller anden Subskriptionsliste.

Dens Koch.

De to Vøser.

I en Stue paa Vandet sad gamle og unge og snakkede sammen. Der blev fortalt baade godt og ondt om fremværende, og det endte havde, som rimeligt kunde være, Overvekten. Den gamle Matrine, en meget ordlyst Aone, som dog var meget afholdt i Vandboen, fordi hun altid var rede til at hjælpe, hvor det behøvedes, havde gjenstogende rustet paa Hovedet misbilligende; men da det alligevel skulde gaa ud over en der ikke var tilstede, og saaledes ikke kunde forsvare sig, lagde den gamle Matrine:

„Hil I hør en Fortælling? Min Bedstefader har fortalt mig den, da jeg endnu var ganske liden og ligesaa rede til at fælde Domme over andre, som I nu er.

„Ja fortæll, fortæll!“ rodede de alle.

Matrine begynder da: En Mand drog fra Sted til Sted med to Vøser; den ene bar han foran sig, den anden havde han paa Skulderen. I den Vøse som han havde hængende bag sig, pakkede han alt det gode han havde om Folk; men det gik da ogsaa saa: ud af Evne ud af Sind; det blev straks glemt. I den anden bar foran sig derimod, opbevarede han det endte han af Slektninge og Kjænderne til høre om andre. Et Par Gange om Dagen hængede han nu som oftest undervejs og rodede op i denne Vøse og undersøgte med sand Tilfredshed Indholdet, men blev derved ogsaa meget forsinket i sin Vandring. Da mødte han en Mand, som forunderlig nok, ogsaa bar to Vøser paa samme Maade som han selv.

„Død har du det?“ spurgte den første nygjerrig.

„Naar du endelig vil vide det, saa kan jeg nok fortælle dig det.“ svarede den anden. „Den Vise jeg bærer paa Brystet, lægger jeg alt det gode jeg hører om mine Nædemennesker.“

„Den maa da være tung at slæbe paa.“ indvandt den første; „den ser jo saa ufuldt ud.“

„Sangitra.“ svarede den anden; „dens Vigt er af samme Betsaffenhed som Sellet paa en Vaad. Jfædenfor at være en Byrde driver den mig fremover.“

„Næ.“ sag den første til Orde.

„Den Vise du har paa Nuggen, kan dog lidet gavne dig, den lynes jo at være tom, og saa er der jo overflødig et Gul i den.“

„Gaaftte rigtig.“ sagde den anden, „og Gullet har jeg selv skaffet i den. Det er aldele uendelig som jeg hører om Folk, stifter jeg i denne Døst, saa falder det nedgjennem og er dermed tabt og borte. Saa har jeg desuden ogsaa den Fortid betalt, at det ikke er mig til nogen Byrde, og ikke hindrer min Fremgang.“

3. Høndestuen blev det ganske stille. Om en Stund sagde den gamle Bert Seifert:

„Det var en god Fortælling; mange Tak skal du have.“

Tøren blev løftet.

En ældre Missionær, John Sands, der netop var kommen hjem til England, gik en Dag til en Jerubane-station, hvorefter han fulde afgaa med første Tog. Men i det samme kom han til Stationen, gik Toget. En fornem Dame, der bekendt sig i den samme ubehagelige Stilling, ikke at komme med, sagde til Missionæren: „Af, hvor ærgerlig! Just i det samme jeg kom, blev Tøren løftet.“

Derpaa gik de begge ind i Sente-varehuset for at se paa nogle Togs Afgang. Missionæren sagde: „De behøver ikke at være bekymret, frue, om Tøren nu blev løftet for Dem, den aabnes igjen om en halv Time. Men der gives en anden Dør, som nu staar aaben, men som, naar den engang lukkes, aldrig aabnes mere.“ Derpaa mindede han uden Lyfættelse at gaa ind ad Naadens Dør. Jerubanebetjenten ringede, Toget var færdig til Afgang. Den fornemme Dame steg ind i en Førsteklasses Vogn, Missionæren ind i en anden Klasse.

Mere har derefter som der en Dag bud til Missionæren med en om velskaffet at besøge en dødsyg Kvinde. Han fulgte straks Budet og blev ført ind i et forment hus, hvis Beboere var ham fremmede. Han

traadte hen til Sengen, og den fagre straffe sin indmagrede Haand imod ham. „Jeg ønskede at se Dem.“ sagde hun, „inden jeg gaar hjem til min Zællert, for at sige Dem, at det var Deres Ord om den lukkede Dør, som førte mig til Dem. Lad os i Forening love Herren for hans for-næderlige Naade.“

Efterat de havde lovet og taffet Herren, sagde den døende Fortæl og gik fort derefter ind til sit evige Hjem. Herren var ogsaa for hende Sandheden, Verden og Livet.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER OG MENIGHEDER.

Tacoma.
Vor Frelseres Ev. Luth. Kirke, HJ. af 1766 og So. J. St., Cable og So. K. St. Cars. Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11, Aften Kl. 8. Søndags-skole Kl. 9:30.

Ungdomsforeningen "Concordia" møder hver Onsdag Aften.
Menighedens Præst er i Regelen at træffe hjemme hver Formiddag.
N. A. LARSEN, Præst.
912 So. 17th St. Tel.: Main 4370.

Seattle.
Immanuel's lutherske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af Postings Ave. og Thomas St.,—Lake Union eller University Sporvogn til Thomas St., saa to "Blocks" vest (ned Bakken). Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndags-skole Kl. 9:45.
H. A. STUB, Præst.
1215 Thomas St. Tel.: Main 4474.

Ballard (Seattle).
Zionskirken, 54de Gade nær 20de Av. Hølmesse 11. Aftenang 8. Søndags-skole 9:45. Ungdomsmøder onsdag 8, 15 B. E. Bergesen, præst. Træffes skrost 9 morgen og 7 aften. 1727 W. 56th St. Telefon: Ballard 1304.

Portland, Ore.
Gudstj. hver Søndag Formiddag Kl. 11 i Vor Frelseres Kirke, Hjørnet af H. 10th og Grant Sts. Tag Sellwood eller W. R. eller W. W. Sporvogn til Grant St. R. O. Thorpe. 425 E. 10th St. Telephone: East 621, B 1729.
Gudstjeneste hver Søndag Aften Kl. 8 paa Voelker's Hall, 795 Mississippi Ave. Tag Mississippi eller Russell Rhaver Sporvogn.
Gudstj. hver tre Uger Mandags Kveld.

Kelso.
Gudstjeneste sidste Lørdag i hver Maaned Kl. 11 Form.

Oakland, Cal.
Trefoldigheds lutherske Kirke, 823 Athens Ave., nær San Pablo og 25th St. Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndags-skole Kl. 10.
E. S. BELGUM, Præst.
2002 Filbert St., Tel. Piedmont 1234.

Santa Barbara, Cal.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 undtagen Iden og sidste Søndag i Maaned, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218.
N. PEDERSEN, Præst.

Everett, Wash.
Den første evang. luth. Kirke, 2930 Lombard Ave. Hølmesse 10:45, Aftenang 8:00, Søndagskole 9:30. Engelsk Gudstjeneste for Søndagskolen 10:15 til 10:45. Ophbyggelse hver anden Thorax Kl. 8:00. Ungdomsmøder Fredag Kl. 8. Telefon Sunset 537.

I Oslo Menighed Gudstjeneste hver anden Søndag 7:30 Eftm.
I Rossvold, Gudstjeneste hver Fjerde Søndag Kl. 3 Eftm.
I Sunnyside, Gudstjeneste hver Fjerde Søndag Kl. 3 Eftm.
L. C. FOSS, Pastor.

Geneseo, Idaho.
Vor Frelseres—Gudstjeneste tredie- hver Søndag Kl. 11 Form. The Eng. Lutheran—Gudstjeneste tredie hver Søndag Kl. 3 Eftm.

Potlatch, Idaho.
Gudstjeneste tredie hver Søndag Kl. 2:30 Eftm. og 7:30 Aft.

Clarkston, Lewiston, Kamiah, Palouse
Gudstjeneste efter Tillysning.

O. C. HELLEKSON, Pastor.

Vashon—Gudstjeneste Iden og 3de Søndag i Maaned. Kvindeforening hver 3de Onsdag og Ungdomsforening 1den Lørdag.

Orilla—Gudstjeneste hver 2den og 4de Søndag. Kvindeforening hver 2den Onsdag i Maaned.

Ojala—Gudstjeneste 1ste Tirsdag Aften, ellers ved Tillysning. Kvindeforening 1ste Onsdag i Maaned.

Wilson Creek & Harper—Gudstjeneste efter Tillysning. Kvindeforeningen møder sidste Onsdag i Maaned.

Midlertidig betjent—Port Madison, Miller's Bay og Tracyton, Gudstjeneste efter Tillysning.

OLAF EGGER, Præst.
Box 702, Vashon, Wash.

Silverton, Oregon.
Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen den sidste Søndag i Maaned. Engelsk Gudstj. om Aftenen Kl. 8 1ste og 3de Søndag i Maaned.

Barlow.
Gudstj. sidste Søndag i Maaned, Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag i Maaned, Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Sodaville.
Gudstj. efter Tillysning.

McKee.
Bethel Menighed, Gudstjeneste 1ste og 3de Søndag i Maaned Kl. 3 Eftermiddag, vekselvis norsk og engelsk.
A. O. WHITE, Pastor.

Oakland, Cal.
St. Paul's English Ev. Luth. Church, 32nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. and 8 p. m. Sunday school 10 a. m.

Fruitvale.
Masonic Hall, Sunday School every Sunday 2:30 p. m.

Russell.
Services, 4th Sunday, 7:30 p. m.; Sunday School, 6:30 p. m.
S. B. HUSTVEDT, Pastor.
2423 Telegraph Ave., Berkeley, Cal.

Astoria, Oregon.
Astoria første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave. Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maaned; Formiddag Kl. 10:45 og Aften Kl. 8.

Quincy.
Gudstjeneste den første Søndag i Maaned Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.
Gudstjeneste efter Tillysning.
THEO. P. NESTL, Pastor.
417—29th Street, Astoria, Ore.

Stanwood, Wash.
Trefoldighed—1ste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl. 7:30. Iden, 3de og 4de Søndag Kl. 11 Form. norsk Gudstjeneste.

Freeborn.
Gudstjeneste 1ste Søndag Kl. 11 Camano.
Gudstj. Iden og 4de Søndag Kl. 3 Eftm.

Picrenes.
Gudstj. 3de Søndag Kl. 3 Eftm.
M. A. CHRISTENSEN, Pastor.
San Francisco.

The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.
E. M. STENSRUD.

2316—19 St. Phone: Market 3143.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

Aaberg, O. H., Parkland, Wash.

Baskin, H. E., Silvana, Wash.

Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka,

Birkinn, I., Box 175, Rockford, Wash.

Braunholt, L., 2411 Broadway, Everett, Wash.

Brevik, G. L., Parkland, Wash.

Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.

Belgum, E. O., 523 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4354.

Bjork, A. O., 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash.

Belgum, E. S., 2002 Filbert St., Oakland, Cal.

Borge, Olaf, 1654 11th Ave. E., Vancouver, B. C.

Brevig, T. L., Stanwood, Wash.

Carlson, L., 554 Harrison St., San Francisco, Cal.

Christensen, M. A., Stanwood, Wash.

Dekke, J. O., Bethel, Wash.

Eger, Olaf, Vashon, Wash.

Fusmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.

Foss, L. C., 2920 Lombard Ave., Everett, Wash.

Gelnsberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.

Hansen, G. A., Almira, Wash.

Harstad, B., Parkland, Wash.

Helleksen, O. C., Route 1, Geneseo, Idaho.

Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.

Hustvedt, S. B., 2423 Telegraph Ave., Berkeley, Cal.

Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.

Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.

Larsen, N. A., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.

Lind, A. G., Coos Bay, Ore.

Mikkelsen, A., Prof., 704 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.

Neste, Th. P., 417—29th St., Astoria, Oregon.

Norgaard, C. H., E. 418 Pac. Ave., Spokane, Wash.

Otlesen, O. C., Chinook, Wash.

Rasmussen, I., Burlington, Wash.

Stensrud, E. M., 3216 19th St., San Francisco, Cal.

Stonbovd, M., Box 14, Lawrence, Wn.

Pederson, N., 1516 De La Vina St., Santa Barbara, Cal.

Peterson, H. S., Prof., Parkland, Wash.

Preus, O. J. H., 5619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.

Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.

Tjernagel, H. M., Teller, Alaska.

Thorpe, R. O., 425 E. 10 St., Portland, Oregon.

Tornøe, D. W., Tacoma, Wash.

White, A. O., Silverton, Oregon.

Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.

Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Anderson, Andrew L., Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash.

Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Barnehus, Parkland, Wash.

Holland, J. H., Bostyrer for Josephine Alkordsmødet, Stanwood

Et Atestamente.

En fattig Student fra Universitetet i Leipzig skulde en Tur til nogle fjernt boende Venner. Han manglede de nødvendige Rejsepenge og blev nødt til at gaa til en Jøde og pantfætte sin hebraiske Bibel og sit gamle Atestamente. Det sidste indeholdt den gamle og den nye Test i hver sin Kasse, Jøden, som lidet værdsatte denne Bog, blev dog bevæget til at laane Studenten en halv Rigsdaler paa det. Under Studentens Fravær bestemte han sig til at læse det igjennem med det Formaal at styrke sit Blandskab med Jesus og gjøre sig bedre skikket til at forsvare sin jødiske Tro. Han skulde det for sin Familie, men bemærkede enhver Veilighed til bemærke at saa læst det igjennem. Dertil havde han ogsaa god Tid, da Studenten blev borte i syv Uger. Ofte mens han læste blev han overrasket, og undertiden kunde han udbrude: „Ah, om Jesus var min Frelser!“ Da han havde læst Bogen igjennem var han hellig forbanet over ikke at have fundet noget der kunde støtte hans Tro til Kristus, men snarere det modsatte. Han kaldte sig for en Taube og besluttede aldrig mere at aabne Bogen. Ved denne Beslutning holdt han fast i flere Dage men blev snart nødt til at gjenomlæse det for anden Gang med den Bestemmelse at forvise sig om Veretigheden af Jødernes Guds til Jesus og hans Disciple. Han fandt dog ikke, hvad han søgte. Tværtimod mødte der ham en Kændens Straff og Trøst, der indrede hans Sjæls Tro ved Tanken paa Evigheden. Endnu engang maatte han læse den forunderlige Bog. Og nu trængte Ordet ind i hans Hjerte og brød dets Modstand. Han brast i Graad og besluttede af hele sin Sjæl at antage Evangeliet's Lære. Ved den fandt han Lys og Fred. Efter at have meddelt en Prest den gladelige Forandring, købte han Atestamentet af Studenten og læste det med det berlige Indhold, som han med Lid betragtede under Turen til Gud.

Hvert Menneske prøve sig selv.

En gamle verdsligheds Mand fandt det i høj Grad beundringsværdigt, at Presterne prædikede saa meget om Synd. Han kunde ikke forstaa, at han var nogen særlig stor Synder, eller at han var i nogen Fare for sine Synders Skyld. Biskop havde ogsaa han seilet i enkelte Stykker, men han havde ogsaa gjort meget godt, mente han. Da der imidlertid fandtes megen Nærlighed og Oprigtighed hos ham, besluttede han at prøve sig

selv. Han tog to Kef Papir, hvoraf et med sorgfulde og det andet med forre Kanter, og foresatte sig at optegne paa det første sine gode Gjerninger og paa det andet sine Feil og Synder. I flere Uger nedskrev han nu omhyggelig og saa godt, han forestod det, saavel det onde som det gode, han gjorde.

Efter nogen Tids Forløb, kaldte det ham ind at gjenomlæse de to Papirer for at se, hvorledes Sagerne stod. Da fandt han, at der var en meget længere Liste paa det forfættede Papir end paa det andet. Men ikke nok dermed; da han nærmere gjenomgik de gode Gjerninger, som han troede at have gjort, fandt han dem meget mangelfulde. Ikke en gang disse kunde bestaa Prøven; thi der var altid noget urigtigt i Bevægrunden eller i Raaden, hvorpaa de blev udførte. Derfor maatte han enten støtte dem over paa det andet Papir eller slette dem. Han indsoa nu, at han havde bedraget sig selv, da han troede, at han ikke var nogen stor Synder. Hans Samvittighed slog ham, og han blev overbevist om, at hans Synder havde været store og mange. Den Helligaand aabnede hans Sjæls Dør, saa han fik se sin fortabte Tilstand og den Skyld, han ved sine Synder havde paadraget sig. Men han blev ikke slaaende derved; han fik ogsaa i Troen se Frelseren for al sin Syndeskyld, Kristus blev hans Rejsefærdighed. Med inderlig Glæde talte han Gud for hans frelsende og langmodige Nærlighed og for det Blod, som havde rensket ham fra al Synd.

Kunag Guds Bidnesbyrd.

En irsk Bonde plagedes af Tvil om sin Raadestand. Hans Sjælesjæger forestillede ham, at han maatte se hen til Jesus og tage Gud paa Ordet, uden at gruble paa disse Ting. For at gjøre Sagen mere anskuelig fortalte han følgende: Kriser Napoleon mønstrede engang et Regiment foran sit Palads. Mens han uddelte sine Befalinger, slap han Tøilen paa sin Hvidebjel, og denne benyttede straks Veiligheden til at lætte sig i Galop. Franskrigs høie Marskalk, Generaler og Kapteiner stod og saa paa med Forbavelse, men kunde intet gjøre; Nædsel lammede dem. Pludselig løb en rost, behændig Soldat udfra Kæfferne løstede sig i Herrens Vej, greb Tøilene og lagde dem med inderlig Glæde og Hærfrygt i Rejserens Haand.

„Nag talter Dem, De skal være min Kaptein,“ sagde Rejseren.

„Ved hvilket Regimente,“ spurgte Soldaten.

„polcon og ved hurtig afsted.“

„Ved min Ringarde,“ svarede Rejseren. Soldaten havde sin Rejseres Ord og forlod sig derpaa. Han lagde sit Gevær tilside og tog Plads blandt vedkommende Officerer.

„God skal du her?“ raabte disse. „Jeg er nu bleven Kapteinstein,“ var det beskedne men bestemte Svar. „Du Kaptein!“ udbrød en, „hvem har lagt det?“

„Rejseren,“ svarede Soldaten. Han bad ham nu om Forladelse og aabnede pludselig Kæfferne for ham, idet han tog sin Plads. Imidlertid saa ikke Soldaten ud som nogen Kaptein; han manglede endog Gvaletter, Haarde o. s. v., men Rejserens Ord, som han stolede paa, havde mere at betyde end en Mundering. Han troede sin Herre.

Sin Bonde forlod nu bedre, hvad det vil sige, at tro og tage Gud paa Ordet. Ved Guds Raade svandt Tøilen, og han blev glad og frimodig i sin Frelser.

Jælleter er som Stjerner, der kun veileder, naar Mørket er mørk; men Troen er et Kompass, som ogsaa i Mørket viser ret Vej.—Johan Paul.

En boardt laeret Soldat blev af Presten, der paa Lazarettet gik fra Seng til Seng for at trøste og berolige de lidende, spurgt, om han var bange for at dø.

„Nei,“ svarede Soldaten; „thi hvis jeg dør, skal jeg være hos Gud, og hvis jeg lever, skal Gud være hos mig. Enten jeg lever eller dør, saa hører jeg Herren til.“ (Rom. 14, 8.)

Den Herre Gud behøver efter sin Biddom, hvad Tid og Raade angaar, og ikke efter vor.—Luther.

Gjør Arbeidet med Lyst, saa bliver Hvilen en Glæde.—Luther.

Det sværeste Stykke paa Videnskabsveien er alt tilbagelagt, naar man har opnaaet at tro at netop den Vej var nødvendig til Frelse.—J. Q.

WANTED—Lady to act as local agent for the Sacred Resurrection plant or "Rose of Jericho," rare and wonderful house plant. Sells in every house. Sample postpaid 15c, including special agency inducement. Do not delay. Write now. The Oriental Specialty Co., 223 Realty Bldg., Spokane, Wash.

Dr. E. A. Trommald

Skandinavisk Læge

Oie, Øre, Næse, Hals

samt almindelig Kontorpraksis.

Kontortid 10—12 og 2—4:30

Tirsd., Torsd. og Lørd. Aften 7—8

Søndage 10—12

200 Bank of California Bldg.

Cor. 13th & Pacific

Telefoner: Main 2275; A 2275

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i

Øren, Næse, Hals og Bryst.

Kontortid Kl. 1—5 e. m.

Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa

Kl. 7—8 e. m.

Kontor: 1018 Fidelity Building

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS

No. 8 State St., New York.

Nærmeste Hus ved det nye Landings-

sted for Emigranter

Krietsligt Herberg for Indvandrere og

andre Rejsende.

Pastor E. Peterson, Emigrantmission-

ær, træffes i Pilgrim-Hus og staar

Emigranterne bi med Raad

og Dand

EDWARD C. RUGE, M. D.

Skandinavisk Læge

Specialist i Kroniske og Lunge-

Sygdomme.

Sunset Block, Bellingham

M 333 — Kontor Telefon — A 333

M 345 — Bostad Telefon — A 121

J. FISHER

Bodwell Road Cash Grocery

Cor. Bodwell & Gray Road

Vancouver, B. C.

"DEPENDABLE BRAND"

God Kaffe — Rig Kaffe

Volumagende Kaffe

Smager bedre, Varer længre

Tro Pund for \$1.

Dwight Edwards Co.

Portland, Ore.

When in need of fine

PRINTING

Wedding or business announcements, office stationery or general job work, you cannot do better in price or work than at

D. W. COOPER'S OFFICE

Tacoma Theater Bldg. Tacoma

Arne Berger

Kunstmaler

Dise Malerier en Specialitet.

Skrib efter Katalog.

514½ Washington Street,

Portland, Ore.

To sterke nye Bicicle direkte fra Gendron Wheel Co., Toledo, Ohio (double tube, racer brake, etc.) til Salg for \$32.50 kontant. Physicians Supply Co., Fidelity Bldg., Commerce Street Entrance, Tacoma.

The Pacific Lutheran Academy AND Business College

Skolen har dette Aar de følgende Lærere: N. J. Hong, A. B., Bestyrer; J. U. Xavier, A. B.; Miss Anna Tensick; A. P. Giere, A. B., M. Acets; H. S. Peterson, A. B. B. S.; Mrs. Guri Fjælde, Preceptress; Inga D. Hong; Alma Hansen, B. Mus.; Mrs. Ida Julson; Olive Christensen.

Skolen tilbyder grundig Undervisning i de følgende Afdelinger:
I den engelske Afdeling optages Elever, der ikke er blivne færdige med "Common" Skolen, samt Nykommere og andre Nybegyndere, der særlig vil lære Engelsk.

I Forretningsafdelingen undervises i Begholderi, Skrivning, Regning, Handelslov og andet, der hører med til en fuldstændig Uddannelse for Forretningslivet.

I den stenografiske Afdeling undervises i Hættingskrift, Maskin-skrift, Korrespondance, med mere. Skolen har gjort det til en Specialitet at uddanne Stenografer, der kan skrive Ord for andet af lange Taler eller Forhandlinger.

I Normalafdelingen undervises i alle Fag, der kræves til en "First Grade Teacher's Certificate." De, som ønsker at forberede sig til Lærere i vore Menigheds-skoler, vil blive givet al mulig Anledning til at dygtiggjøre sig i de Fag, som særlig kræves for dette Arbejde, saasom Norsk, Religion, Sjælesnare, Kateketik m. m.

I College Preparatory Afdelingen optages Elever, der har gennemgaaet Common Skolen, vort forberedende Kursus eller en af vore Menigheds-skoler. Fire forskellige Kurser tilbydes: The Luther College, The Classical, The Modern Language, The Mathematics and Science.

Andre og mere modne mandlige Elever, der ønsker at optage det theologiske Studium i den praktiske Afdeling ved vort Seminar i St. Paul kan ved Pacific Lutheran Academy faa den nødvendige forberedende Undervisning.

I Musikafdelingen undervises i Piano og Orgelmusik, Harmoni liere samt Sang.

Høstterminen begynder den 24de Oktober.

Nærmere Oplysninger kan faaas ved at tilskrive Skolens Bestyrer

N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

FISHING TACKLE

Base Ball and Tennis Goods.
THE KIMBALL GUN STORE, Inc.
1303 Pacific Avenue
Tacoma

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasses Linier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

FERN HILL MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in

Fresh, Salt and Smoked Meats

Live Stock of All Kinds

Bought and Sold

Telephone Main 7839

Fern Hill and Spanaway

F. J. LEE

Iste Klases norsk
Fotografist
Studio, Main 2229
Res., Main 2680
1535 Commerce St.
Tacoma

BEN OLSON CO.

Plumbing
and Heating
Main 292-A 2392
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

BERGLUND BROS.

Kaffe-Hus
Bedste Sort Kaffe i Byen med Fløde, Sukker og Kager for bare 5c.
Hurtig Bevertning
1208 Commerce St. Tacoma

SCANDINAVIAN AMERICAN BANK

of Tacoma
ASSETS OVER
TO MILLIONER DOLLARS
355 Commerce St.
Aaben Lørdags Aftener
4 Procents aarlig Rente
Egger vi til Spareboksud to Gange om Aaret
Begynd nu med \$1.00 eller mere.
I. E. Chiberg, Pres.; W. H. Pringle, V. Pres.; O. Granrud, V. Pres.; Ernest C. Johnson, Cashier; J. P. Viwell, Gust Lindberg, Ernest Lister, Directors.

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge
French Block, 12th and Pacific Av.
Kontor Timer—2 til 4 Eftm. Om Søndagene Høje Aftale
Kontor Tel. Main 7471; Res. 7864
Tacoma, Wash.

DRE. J. W. & H. D. RAWLINGS

Tandlæger
317-318 Warburton Bldg.
Telephone Main 5195
Cor. C & 11 Sts., Tacoma, Wash.

Olympia Boats

"GREYHOUND"

(Lands Municipal Dock)

Leaves every day 10:45 a. m. and

4:45 p. m. — Returning leaves

Olympia 7:30 a. m., 2 and 4 p. m.

Fare 75c.; Round trip \$1.25

Meals 50c.

OLYMPIA & TACOMA NAV. CO.

Main 5308 *-4308

KACHLEIN

GRADUATE OPTICIAN
905 C Street
Eyes Examined
23 Years in Tacoma

T. K. SKOV

Har overtaget
ST. JOHN'S HOUSE
1929 1-3 So. Tacoma Ave., nær 11te

Hyggelige, rene, ENKLE VÆRELSEER udleies per Dgn, Uge eller Maaned. — Anbefaler sine koster, møbelerte Familieværelser.
Billige Priser
Bedste Behandling
TACOMA WASH.

BANK OF STANWOOD

Assets over ¼ Million Dollars

4 pCt. lægges halvaarlig til Spareboksudskud samt til almindelige Indskud paa længere Tid.

H. C. ANDERSON, Pres.

S. A. THOMPSON, Vice-Pres.

W. C. BROKAW, Kass.

Direktører:

H. C. Anderson, S. A. Thompson,

G. Nicklason, P. H. Giard

W. C. Brokaw.

Lien's Pharmacy

Standinavisk Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nøjagtig

M. 7314

1103 Tacoma Ave.

G. O. LYNN CO.

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

Main 7959

Ind. 3504

Dr. Torland

Uddannet ved Krania Universitet

201-2-3-4 Eitel Bldg.

(N. W. Cor. 2nd & Pike)

SEATTLE

Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8

Privat Telephone

Main 1010

Ind. 4181

J. P. AABERG

Photographer

1217½ Pacific Ave. Tacoma

ANTHONY M. ARNTSON

Norsk Advokat

605-7 Fidelity Bldg.

Phones Main 204; A-1204

Tacoma

Wash.

Phone Main 2233

PETERSON

PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.

903 Tacoma Avenue